

tiets arbejde og efterretningstjenesternes arbejde.

Det er klart, at der er begået nogle fejl, både inden for Politiets Efterretningstjeneste og også hos regeringen i den information, man har forsøgt at give Folketinget om de her ting, nogle vildledningsmanøvrer, som man åbenbart forsøgte over for pressen, og andre ting. Det er selvfølgelig klart under al kritik, at det er foregået, og derfor kan vi da også godt forstå i Dansk Folkeparti, at SF føler sig foranlediget til at komme med et sådant forslag.

Men det er klart, at skal det have nogen mening at overvåge samfundsomstyrtende aktiviteter eller andre ting, som er decideret kriminelle, inden for det danske samfund, er vi nødt til at have en efterretningstjeneste, og så skal der ikke være en offentlighed omkring de ting, de er nødt til at foregå i hemmelighed. Det er der ingen tvivl om for os. Og derfor kan vi ikke støtte det forslag, som SF er kommet med. Vi kan godt forstå SF, men vi kan ikke støtte selve forslaget.

Det rejser selvfølgelig også en debat generelt om Politiets Efterretningstjeneste, når SF fremkommer med et sådant forslag. Det rejser en debat, om der måske er behov for nogle omprioriteringer inden for Politiets Efterretningstjeneste.

Som Folketingets tidligere formand Erling Olsen har udtrykt det, er det måske ikke længere så relevant at overvåge, hvem der går ind og ud af den cubanske ambassade, men måske mere relevant at overvåge, hvad der sker på den yderste venstrefløj og den yderste højrefløj. Her tænker jeg bl.a. på de autonome grupper, som i forbindelse med et overfald på en politiker herindefra foretog sig noget, som vakte stor fordømmelse her i samfundet. Jeg tænker også på nynazister, som i forskellige forbindelser har truet forskellige personer her i landet. Det er klart ikke noget, der kan accepteres, og her bør Politiets Efterretningstjeneste være meget aktiv i afsløringen af sådanne ting.

Det er også klart, at vi i Dansk Folkeparti ikke kan acceptere, når formanden for UNGSAM, Ali Celik, udtaler, at det er meget vigtigt at bruge vold i det politiske arbejde, og at han forstår fuldt ud, at man bruger vold i det politiske arbejde. Ved sådan nogle ting er det klart, at vi skal have en efterretningstjeneste, der kan undersøge, om det er tendensen inden for sådanne grupper, og om man udfører vold i sit

politiske arbejde. Gør man det, er det klart, at der skal skrides hårdt ind over for det.

Så måske er der behov for omprioriteringer. Måske er der behov for, at Politiets Efterretningstjeneste også ser på sådan noget som de autonome, nynazisterne, havde været aktive omkring Blekingegadebanden, som hr. Helge Adam Møller nævner. Er der tale om samfundsomstyrtende aktiviteter inden for de grupper, så skal det overvåges i hemmelighed, og derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte SF's forslag.

I øvrigt glæder det os, at hr. Helge Adam Møller nu ikke støtter det forslag, sådan som det ellers har været fremme i pressen, hvor både Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti ønskede at støtte det pågældende forslag fra SF. Måske har udformningen trods alt været for afskrækkende.

I Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte forslaget, som det fremkommer her i dag. Vi kan se behovet for omprioriteringer. Vi kan også godt forstå, hvorfor SF føler sig foranlediget til at fremsætte det, men vi kan bare ikke støtte det.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo et spændende område, vi beskæftiger os med her, og jeg kan ikke modstå fristelsen til at komme med en lille anekdote.

I det forrige århundrede, i de første årtier, gik revolutionerne hen over Europa, det ene sted efter det andet. En af de personer, som fra Politiets Efterretningstjeneste i Danmark blev overvåget kraftigst, var Grundtvig. Man mente, at hans foredrag, som samlede masser af tilhørere, kunne være samfundsomstyrtende og kunne opgejle til revolution, og det var man selvfølgelig meget bekymret for. Det sætter jo tingene i relief.

Det var, før vi fik vores folkestyre, før vi fik vores nuværende grundlov, som vi fejrer under stor festivitas her om få år, 150-års-dagen for junigrundloven, men Politiets Efterretningstjeneste har jo fungeret fuldstændig uanfægtet af diverse grundlove. Der har altid været en interesse for ordensmagten, for statsmagten, i at holde øje med eventuelle uroelementer i samfundet fuldstændigt uanfægtet af, hvordan styret ellers har været. Vi står nemlig her over for en fundamentalt udemokratisk aktivitet, som skal kontrolleres i et demokratisk samfund. Det er i virkeligheden vores kerneproblem, og det skal vi selvfølgelig løse på en eller anden tidssvarende måde, sådan at vi kan fornemme, at vi nu